

[Jes Lunde]

bat, der gives til storforbrugere af el. Vi mener også her, at det er vildt at lade erhvervslivet gå fri, for det har et kolossalt uudnyttet potentiale for besparelser på området her.

Amternes og kommunernes forskningsinstitutter har anslået, at bare ved at dreje på termostaterne og justere maskinerne, altså uden at investere en eneste ny krone, kan erhvervslivet spare 2 mia. kr. på området her. Hvorfor ikke score den gevinst? Det er den mest oplagte besparelse, vi overhovedet kan opnå. Derfor er det lidt utilfredsstillende, at man godt nok tager fat i forbrugerne og forhøjer deres elpriser yderligere, selv om mange forbrugere har gjort meget for at spare, men at man lader erhvervslivet gå fuldstændig fri. Det er meningsløst.

Så er der vandafgiften i lovforslag nr. L 303. Vi er generelt positive over for den, fordi det er vigtigt at beskytte grundvandsressourcerne, men vi vil egentlig godt have også andre partier til at være med til at overveje, om det er den bedste løsning at lave en så generel afgift som den her, fordi vandproblemet vitterlig er meget forskelligt. Det ved regeringen også godt selv, for i begrundelsen for at fritage erhvervslivet skriver man om landbruget, at det styres ved, at de kun får indvindingstilladelse de steder, hvor der er masser af vand, og er der ikke rigtig noget vand, begrænser man indvindingstilladelse over for landbruget, og det synes jeg er en rimelig argumentation måske for at holde landbruget uden for afgiften her, men det gør altså til gengæld også, at det kan være svært for forbrugerne at forstå, at de skal betale den.

Lad mig nævne som et eksempel, at oppe i Nordjylland har vi et kalkværk, Aggersund Kalkværk. De har fået lov til at pumpe noget rent grundvand ud i Limfjorden svarende til 1 års forbrug i Storålborg bare for at sænke deres eget grundvandsspejl, så de kan grave lidt mere kalk op.

Dér er det altså en anelse svært lige i det område at gå ud og sige til folk: Så, nu er det 5 kr. mere pr. m³ vand, for nu skal I lære at spare på vandet, og I skal altså også lige til at investere nogle tusinde kroner i forskellige vandbesparende ordninger. Det er ikke helt nemt, så egentlig var det mest saglige at have nogle afgifter, som var differentieret efter, hvor man havde problemet.

Til gengæld er det meningsløst at holde industrien uden for en sådan differentieret afgift. Der er ikke nogen begrundelse for, at det erhvervsliv, der ligger på Sjælland, hvor man vitterlig har nogle meget akutte vandproblemer, har store problemer med begrænsede mængder rent vand, at man dér skal have lov til at bruge det uden afgift, bare man er erhvervs virksomhed. Det er der ingen mening i, så jeg vil opfordre til, at vi får de ting tænkt igennem under udvalgsarbejdet.

Så er der affaldsafgiften, lovforslag nr. L 304. Den kan vi støtte, men vi vil gerne påpege, at den duer ikke som eneste instrument til at begrænse affaldsmængden. Det er altså også vigtigt at komme i gang med en emballageafgift for eksempel, for affaldsafgiften virker effektivt på tungt affald, men ikke særlig effektivt på den lettere del. Dér skal man have andre afgifter ind, for at det har en tilstrækkelig effekt.

Det sidste med registreringsafgiften, nr. L 305, ser også ud til at være fornuftige forslag.

Hovedproblemet ved den samlede pakke er at få opsummeret primært, at det ikke er vidtgående nok, det, vi ser nu, og at erhvervslivet som hovedregel slet ikke er omfattet. Dertil kommer så, at der er en række afgiftsemner, der helt mangler. Ud over emballage bør nævnes kunstgødning, sprøjtemidler, fosfor og reklamer.

Regeringen har måske nok udstukket en ny kurs med det udspil, der er leveret, men hvis målet – en økologisk bæredygtig verden – skal være muligt at nå, mens både vi og naturen er i live, skal tempoet sættes op. Hvis vi tøver for længe, vokser problemerne hurtigere, end vores indsats kan følge med.

Ole Donner (FP):

Hele den afgiftspakke, der behandles nu, fra lovforslag nr. L 299 til L 305, er Fremskridtspartiet imod. Vi mener ikke, at afgiftsforhøjelser er det, erhvervslivet og befolkningen på nuværende tidspunkt har brug for. Vi mener, at det er for let en måde at nærme sig et balancepunkt på for denne såkaldte skattereform. Det vises med al mulig tydelighed her, at man laver nogle beregninger, og så går man ind og justerer afgifterne, så regnestykket nogenlunde kommer til at gå op. Fra Fremskridtspartiets side havde vi gerne set, at der var blevet indar-